

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"

Dosar nr. 11/J/2010

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 2 J**

Ședința publică din 09 martie 2011

Președinte - Judecător N. H. D.
- Judecător B. M. A.
- Judecător V. C. D.
- Judecător A. C. L.
- Judecător A. T. N.
- Judecător A. Ș.
- Judecător B. M. T.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei M. R. judecător în cadrul Tribunalului Caraș-Severin, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu raportare la art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 23 februarie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când Secția, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 09 martie 2011.

Pârâta judecător, prin apărător ales, a depus la dosar concluzii scrise și o cerere prin care arată că se impune, în temeiul art. 151 Cod procedură civilă, repunerea pe rol a cauzei, deoarece până la această dată nu s-au administrat probe pe fondul cauzei.

Referitor la cererea de repunere pe rol a cauzei, Secția constată că motivul invocat se referă la chestiuni asupra cărora s-a pronunțat la termenul din 23.02.2011, când s-au declarat închise dezbaterile și cauza a rămas în pronunțare, acesta putând constitui, eventual, motiv de recurs. Mai mult, potrivit art. 151 Cod procedură civilă, doar instanța, dacă găsește necesare noi lămuriri, poate dispune repunerea cauzei pe rol.

DELIBERÂND,

Secția pentru judecători constată următoarele.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6, Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători la data de 24.06.2010, sub nr. 11/J/2010, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei M R , judecător în cadrul Tribunalului Caraș-Severin, pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din aceeași lege cu raportare la art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că pârâta judecător M R în perioada 15 iunie 2009 - 15 iunie 2010, ar fi participat la judecarea și soluționarea unor cauze în care avocatul unora dintre părți a fost domnul B N , persoană cu care pârâta judecător întreține o relație de prietenie cu caracter notoriu, fapt care a provocat discuții pe această temă, cu consecința afectării imparțialității, demnității și prestigiului funcției de judecător și încălcării interdicției prevăzute de art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 - 101 din legea nr. 303/2004 și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004.

Pârâta judecător M R a formulat întâmpinare, în care a invocat următoarele excepții: nulitatea parțială a cercetării disciplinare și tardivitatea acțiunii disciplinare.

Prin încheierea de ședință din data de 23.02.2011 Secția a respins excepția tardivității acțiunii disciplinare și, în raport de argumentele invocate, a unit excepția nulității parțiale a acțiunii disciplinare cu fondul cauzei.

La termenul de judecată din data de 08.12.2011 a fost audiată pârâta judecător precum și martorul A I .

Cu privire la excepția nulității parțiale a acțiunii disciplinare, invocată de pârâta judecător prin apărător ales, Secția pentru Judecători constată că aceasta este nefondată, pentru următoarele considerente:

În susținerea acestei excepții, pârâta judecător a arătat că, deși a fost cercetată pentru o faptă căreia i s-a dat o încadrare juridică în temeiul căreia și-a exercitat dreptul la apărare (art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004), acțiunea disciplinară a fost exercitată pentru o faptă a cărei încadrare juridică cuprinde un temei de drept cu caracter agravant (art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 rap. la art. 104 din Legea nr. 161/2003), care nu i-a fost adus la cunoștință, motiv pentru care nu a putut să-și formuleze nici o apărare.

Cercetând lucrările dosarului disciplinar, se constată că la data de 05.02.2010 președintele Tribunalului Caraș-Severin a sesizat Inspekția Judiciară cu privire la comportamentul presupus necorespunzător al doamnei judecător i M R .

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"

Ca urmare, la data de 09.02.2010 a fost desemnat inspectorul care a efectuat verificările prealabile, iar la data de 12.05.2010 a fost înaintată comisiei de disciplină pentru judecători Nota nr. 262/IJ/208/SIJ/2010 prin care s-a propus înaintarea acesteia către comisia de disciplină pentru judecători pentru a aprecia dacă se impune efectuarea cercetării disciplinare a judecătorului M. R., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Prin rezoluția din data de 18.05.2010, comisia de disciplină pentru judecători a dispus efectuarea cercetării disciplinare față de doamna judecător M. F. Prin nota întocmită la data de 11.06.2010 inspectorii care au efectuat cercetarea disciplinară au propus comisiei de disciplină pentru judecători să aprecieze dacă se impune fie exercitarea acțiunii disciplinare față de judecătorul M. R. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, fie sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la încălcarea normelor de conduită reglementate de Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare, care se dispune de titularul acestei acțiuni. Conform dispozițiilor aliniatului 2 al aceluiași articol, cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori. Aliniatul 3 prevede că în cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Prin art. 45 alin. (1) din aceeași lege, s-a prevăzut că acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii.

Având în vedere cele expuse, Secția reține că atribuțiile inspectorilor care efectuează cercetarea disciplinară sunt strict legate de stabilirea faptelor săvârșite și a mijloacelor de probă, iar încadrarea juridică ce se va da faptelor este atributul comisiei de disciplină. În cazul de față, cercetarea disciplinară s-a efectuat numai cu privire la fapta ce face obiectul acțiunii disciplinare, iar împrejurarea că prin promovarea acțiunii disciplinare s-a dat o altă încadrare juridică faptelor nu constituie motiv de nulitate, pârâtei nefiindu-i cauzat nici un prejudiciu.

Pe fondul cauzei, din analiza ansamblului probator administrat în cauză, prin prisma prevederilor legale, Secția pentru judecători constată că fapta pentru care comisia de disciplină pentru judecători a exercitat acțiune disciplinară împotriva pârâtei judecător M. R. nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare cu raportare la art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"

demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, pentru următoarele considerente de fapt și de drept:

Conținutul concret al faptei, respectiv al presupusei abateri disciplinare, ce i se impută de către Comisia de disciplină d-nei judecător M R este acela că deși are o relație notorie de prietenie cu avocatul N B , notorietatea constând în faptul că un cerc larg de persoane – justițiabili chiar – cunosc acest fapt, nu s-a abținut de la a participa la judecarea și soluționarea unor cauze în perioada 15.06.2009 – 15.06.2010, cauze în care reprezentant al unor părți din mai multe dosare aflate pe rolul Tribunalului Caraș Severin a fost dl. avocat N B sau fiica acestuia, motiv pentru care se apreciază de către Comisia de disciplină că ar fi fost afectată imparțialitatea, demnitatea și prestigiul funcției de judecător ca urmare a încălcării interdicție prevăzute de art. 104 din Legea nr. 161/2003. Textul de lege considerat a fi fost încălcat prevede expres că „Magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia”.

În declarațiile date atât în fața Comisiei de disciplină, cât și în fața Secției, ca instanță de judecată, d-na judecător R M nu a negat în niciun fel relația cu d-nul avocat N B , susținând că este însă doar una de prietenie, de familie. Nu a negat nici faptul că de mai multe ori a efectuat vizite la domiciliul d-lui avocat . De asemenea, d-na judecător P M nu a contestat, și acest aspect rezultă clar din actele oficiale ale instanței, că a participat la judecarea și soluționarea unor cauze.

Cu privire la acest aspect, deși comisia de disciplină reține participarea d-nei judecător la soluționarea a unui număr de 20 cauze, Secția constată că numai într-un nr. de șase (D. 3146/290/2008, D. 2054/115/2009, D. 91/208/2009, D. 827/208/2007, D. 799/115/2009, D. 87/208/2010) părțile au fost asistate/reprezentate de avocatul N B , în celelalte fiind prezentă fiica sa, avocat și ea, cu privire la care nu s-a putut stabili nicio situație de conflict de interes, interdicție sau incompatibilitate. Dintre cele șase cauze, numai una a fost soluționată în favoarea reclamantului reprezentat de avocatul N B (D. 91/208/2009). D-na judecător M a fost unul din cei trei judecători ce au făcut parte din completele de recurs care au soluționat cauzele arătate, toate distribuite aleatoriu.

Cu privire la normele referitoare la statutul magistraților presupuse a fi încălcate, Secția constată că abaterile disciplinare sunt prevăzute de lege în dispozițiile art. 99 din Legea nr.303/2004, enumerarea fiind limitativă. Comisia de disciplină a considerat că judecătoria se face vinovată de comiterea abaterii prevăzute la alin. a al art. 99 constând în „încălcarea prevederilor legale referitoare la ... interdicții privind judecătoria...”. Interdicția ar consta în nerespectarea prevederilor 104 din Legea nr. 161/2003, conform cărora „Magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia”.

Rămâne de cercetat dacă relația de prietenie, în cazul de față notorie după cum afirmă Comisia de disciplină, în conjuncție necesară cu faptul că judecătoria nu

s-a abținut de la participarea și soluționarea cauzelor în care reprezentant a fost d-nul avocat N. B., a fost de natură a afecta demnitatea funcției de judecător sau a afectat imparțialitatea sau prestigiul acesteia, constituind astfel o abatere disciplinară.

În acest context, Secția constată că relația de prietenie a devenit cunoscută ca urmare a demersurilor judiciare și administrative a d-nei L. B., fosta soție a d-nului avocat N. B. Aceasta, prin cererea de strămutare a cauzei sale de divorț formulată în data de 2 sept. 2008 a învederat că soțul său are „relații intime similare căsătoriei” cu judecătoarea M. de la Tribunalul Caraș-Severin; apoi la data de 3 sept. 2008, în calitate de președinte al Curții de Apel T., d-na B. a sesizat președintele Tribunalului Caraș-Severin invocând același tip de relații între d-na judecător R. M. și d-nul avocat N. B. și solicitând „luarea măsurilor necesare pentru ca imaginea instanței să nu fie afectată”. Dar afirmațiile făcute nu sunt susținute de nici o dovadă administrată la dosar. De precizat că această sesizare a fost formulată, în ce privește momentul temporal, înainte de sesizarea anonimă din partea unui „grup de avocați”, din 16 dec. 2009, prin care se invocă același aspect și înainte de sesizările jurnalistului G. I. Or, este evident că d-na L. B. în calitate de președinte al Curții de Apel T., a acționat subiectiv tocmai pentru că pe rolul Tribunalului Caraș Severin se afla procesul de divorț în care aceasta ea avea calitate de reclamantă, iar d-nul avocat N. B. în calitate de intimat.

Din administrarea tuturor probelor administrate în cauză rezultă fără dubiu că există o relație de prietenie între d-na judecător R. M., lucru recunoscut chiar de aceasta. Nu s-a stabilit și, de altfel, Consiliul nici nu are căderea să cerceteze dacă între judecător și avocat ar fi existat o relație „similară căsătoriei” după cum afirmă d-na L. B. Prin prietenie, în sensul comun al termenului, se înțelege acel „sentiment de simpatie, de stimă, de respect, de atașament reciproc care leagă două persoane; legătură care se stabilește între persoane, pe baza acestor sentimente” (definiție dată de Dicționarul explicativ al limbii române). Or, simpla existența a unei relații de prietenie între un magistrat și un avocat nu constituie o manifestare contrară demnității funcției de judecător ori care ar fi de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul funcției. Ar însemna ca judecătorul să fie cu totul abstras societății în care trăiește sau să fie privit ca o persoană lipsită de sentimente, de trăiri umane. Dimpotrivă, judecătorul este membru al societății în care trăiește și, din acest motiv, nu i se poate refuza în particular sentimente pe care le au toți oamenii.

Evident, limita unor astfel de relații de prietenie este dată de funcțiunea publică pe care o îndeplinește judecătorul și, în acest sens, de la caz la caz trebuie cercetat dacă relația de prietenie a afectat în mod concret actul de justiție prin comportamentul profesional, fie în mod evident, fie și la nivel de aparență cu privire la imparțialitatea îndeplinirii actului de justiție. În cazul de față, trebuie cercetat dacă „relația de prietenie, de familie” după cum afirmă d-na judecător R. M., a afectat corectitudinea actului de justiție îndeplinit în completele de recurs în care a participat, și în care reprezentant al unor părți a fost d-nul avocat N. B., d-na judecător.

Din cele consemnate de Comisia de disciplină cu privire la dosarele la care a

participat pentru judecare și soluționare nu rezultă în niciun fel că ar fi fost afectate corectitudinea judecării sau soluțiilor pronunțate. Dimpotrivă, trebuie reținut că mare parte din soluțiile date au fost în defavoarea părților reprezentate de d-nul avocat N. B. ; în plus, completurile de recurs au fost compuse din trei judecători, astfel că obiectivitatea actului de justiție oricum a fost asigurată de participarea a încă doi judecători la aceste completuri de judecată.

Ca atare, niciun element de fapt de la dosar nu indică că demnitatea funcției de judecător, pe care o ocupă d-na R. M. sau imparțialitatea ori prestigiul acestei funcții a fost încălcată în realizarea actului de justiție. Simpla relație de prietenie cu d-nul avocat N. B. , așa cum s-a precizat mai sus, nu poate constitui în sine un act contrar demnității funcției sau o atingere adusă imparțialității ori prestigiului acesteia în lipsa unor elemente care să demonstreze afectarea negativă a comportamentului profesional în realizarea actului de justiție, încălcându-se aceste componente ale funcției de judecător. De altfel, Secția a reținut că prin Hotărârea colegiului de conducere nr. 2 din 13.01.2010 al Tribunalului Caraș-Severin s-a respins cererea formulată de judecătoarea M. potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 cu privire la existența vreunui conflict de interese în ceea ce o privește pentru a se abține de la cauzele în care avocați ai părților sunt B. N. și E. D. precum și faptul că prin încheierea din 30.09.2010 (D. 95/273/2010) Tribunalul a respins o cerere de abținere a aceleiași judecătoare într-o cauză în care aceleași persoane figurau ca avocați pe motiv că nu există niciunul dintre cauzele reglementate de art. 27 C.proc.civ.

Pe cale de consecință, Secția de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii prevăzute de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 rep., „*încălcarea prevederilor legale referitoare la ... interdicții privind judecătoria...*”, întrucât nici sub aspect obiectiv și nici subiectiv d-na judecător, așa după cum s-a arătat mai sus, nu a încălcat interdicția prevăzută de art. 104 din Legea nr. 161/2003, urmând ca Secția să respingă acțiunea disciplinară formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția nulității parțiale a cercetării disciplinare formulată de judecător M. R.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei M. R. judecător în cadrul Tribunalului Caraș - Severin, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției"

Pronunțată în ședință publică astăzi, 09 martie 2011.

PREȘEDINTE

Judecător – N H Di

- Judecător B: M A
- Judecător V: C D
- Judecător A: Cr L
- Judecător A: Tr N
- Judecător A: Ș
- Judecător E: M T

LUJU.RO WWW.LUJUMEAJUSTITIEI.RO LUJU.RO